



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1764/2025
06.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., град ..., чији је пуномоћник Милош Сенић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, кога заступа пуномоћник Србољуб Стефановић, адвокат из ..., ради утврђења службености и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3649/24 од 26.11.2024. године, у седници одржаној 06.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3649/24 од 26.11.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3649/24 од 26.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11033/20 од 10.10.2023. године, ставом првим изреке, одбачена је као недозвољена тужба у делу захтева којим је тужилац тражио да се утврди постојање права стварне службености пролаза далековода јачине 400 кв, број 460 ТС Лесковац 2 – ТС Ниш 2, на послужном добру у својини тужиоца и то непокретности на кп.бр. ..., која је уписана у листу непокретности бр. .. КО ..., у корист туженог као власника повласног добра, у површини од 1041 м2 и у мерама и границама ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име накнаде за конституисану стварну службеност на описаној катастарској парцели број .. уписаној у лист непокретности бр. .. КО ..., исплати износ од 80.730,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 10.10.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 131.514,20 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 3649/24 од 26.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног (касационог) суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите у побијаном потврђујућем делу је исплата новчане накнаде због конституисане законске стварне службености проласка кабла електричне енергије (далековода) ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца, о којој је одлучено на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука о обавези туженог да тужиоцу исплати одговарајућу новчану накнаду због ограниченог коришћења и умањења тржишне вредности његове парцеле донета је полазећи од околности конкретног случаја, при чему су нижестепени судови водили рачуна за колико се смањила тржишна вредност послужног добра тужиоца због установљене службености, а висина накнаде је одређена уз правилну оцену налаза и мишљења вештака, што је све у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења стварне службености и исплате новчане накнаде поднета је 07.12.2020. године и у њој је означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара. Поднеском од 22.09.2023. године тужилац је преиначио тужбу тако што је повисио тужбени захтев за исплату на износ од 80.730,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од

40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић